

فروشنده چرخ خیاطی در ایران تبدیل شود.

فکر تولید

سید صادق سبزواری با وجود اینکه یکی از فروشندهگان اصلی چرخ خیاطی در بازار ایران بود و نمایندگی شرکت‌های مهم را در اختیار داشت، به خصوص برندهای اروپایی و ژاپنی، اما همیشه به یک نقطه فکر می‌کرد و آن تولید چرخ خیاطی در داخل کشور بود.

در آن دوران استفاده از چرخ خیاطی در خانه‌ها بسیار رایج بود و سید صادق سبزواری به این فکر می‌کرد که چرا باید چرخ خیاطی را که تکنولوژی خیلی پیشرفته‌ای هم ندارد وارد کنیم.

همین ذهنیت بود که باعث شد او در سال‌های کارپاش چندباری در این جهت گام بردارد و تلاش کند تا شرایط را برای تولید چرخ خیاطی فراهم کند. او اولین گام در این جهت را سال ۱۳۴۲ برداشت اما همه‌چیز در حد مقدمات باقی ماند و به نتیجه نرسید.

البته سید صادق سبزواری، روحانی کارآفرین دلسرد نشد و با پیروزی انقلاب بار دیگر و این بار به همراه جمعی از فعالان این صنعت به فکر راه‌اندازی واحد صنعتی تولید چرخ خیاطی در ایران افتاد؛ او جلسه‌ای تشکیل داد و به جز خودش افراد دیگری مانند سید محمد هاشمی، احمد ورشوچی، علی اکبر منزوی، عباس منزوی، جعفر منزوی، حسین میرپنجهان، بهمن قائد امینی و محمد محسنی را دعوت کرد.

چرخ زندگی که ایستاد

برای خودش شهرتی دست و پا کند. پدر سید صادق سبزواری همزمان با تحصیل فرزندش در مدارس مذهبی، علاقه بسیاری داشت که او دنباله‌رو خودش باشد و کار فروش و تعمیرات ماشین‌آلات دوخت را یاد بگیرد.

سید صادق سبزواری از جوانی و باتوجه به سن بالای پدر مسئولیت خانواده را برعهده گرفت. اما زندگی خانواده سبزواری در عراق ادامه پیدا نکرد و روی خوش به خود نگرفت زیرا با روی کار آمدن حزب بعث و صدام حسین شرایط زندگی و کار برای آنها سخت شد و به همین دلیل هم تصمیم گرفتند به ایران بازگردند و همه چیز را از اول شروع کنند.

سید صادق سبزواری دوباره مغازه فروش چرخ خیاطی راه‌اندازی کرد و در مدت ۱۰ سال توانست دوباره میزان فروشش را از ۲۴ دستگاه در سال به ۲۴ هزار دستگاه برساند و به بزرگترین

حاج سید صادق سبزواری، سال ۱۳۰۵ در شهر اهواز به دنیا آمد و از همان کودکی هم با کسب و کار و خرید و فروش چرخ خیاطی آشنا شد، زیرا پدرش نمایندگی فروش چرخ‌های خیاطی هسکورنا را در اختیار داشت که یکی از برندهای مشهور و شناخته‌شده چرخ خیاطی در آن زمان بود.

خانواده صادق سبزواری مذهبی بودند و همین شد که در سال ۱۳۱۴ و به دلیل اجرای قانون کشف حجاب از سوی رضاشاه و در زمانی که سید صادق حدود ۱۰ سال داشت به عراق مهاجرت کردند.

زندگی در عراق و وجود حوزه‌های علمیه مشهور باعث شد که سید صادق جذب درس مقدماتی مذهبی شود، البته او همچنان پدرش را در کار و کاسبی همراهی می‌کرد.

در آن زمان پدرش باتوجه به تجربه‌ای که در ایران داشت به امر فروش و تعمیرات ماشین‌آلات دوخت مشغول شد و توانست

این هسته اولیه در واقع هیئت موسسان نخستین واحد تولید چرخ خیاطی در ایران بودند. آنها در جلسه تصمیم گرفتند که شرکت کاجیران را تأسیس کنند اما رسیدن به این خواسته به همین سادگی‌ها نبود؛ کشور درگیر جنگ شد و عملاً اجرای این تصمیم بیش از یک دهه طول کشید. در واقع تأسیس کارخانه‌جات تولید چرخ خیاطی ایران - کاجیران به سال ۱۳۵۹ بازمی‌گردد ولی کارخانه تا سال ۱۳۷۰ عملاً راه‌اندازی نشد. اهداف اصلی هیئت موسس کارخانه کاجیران تولید چرخ خیاطی و گلدوزی برقی خانگی و صادرات آن به کشورهای دیگر بود. افراد حاضر در هیئت موسس کارخانه همچون سید صادق سبزواری همگی غیردولتی بودند. در اوایل دهه ۶۰ سید صادق سبزواری به همراه دیگران زمینی را در شهرک صنعتی البرز قزوین خریداری کردند و احداث کارخانه شروع شد. صادق سبزواری به منظور دریافت تکنولوژی به‌روز برای تولید چرخ خیاطی قراردادی با کمپانی فاف آلمان امضا کرد و به تدریج با احداث ساختمان‌ها و سالن‌ها تا سال ۱۳۷۰ ماشین‌آلات و تجهیزات هم از آلمان وارد کشور

و در کارخانه نصب شد. کارخانه‌ای که در سال ۱۳۷۰ با حضور وزیر صنایع سنگین وقت و با بهره‌برداری از خطوط مونتاژ و ساخت دو مدل چرخ خیاطی افتتاح شد. البته تکمیل پروژه کارخانه کاجیران و نصب تمام خطوط تولیدی پیش‌بینی‌شده در آن زمان، سال ۱۳۷۴ به پایان رسید. حاج سید صادق سبزواری در خاطرات خود درباره راه‌اندازی کارخانه می‌گوید: «از دوران کودکی و در کنار پدر که واردکننده و توزیع‌کننده چرخ خیاطی بود، بسیاری چیزها درباره این صنعت آموختم و از همان کودکی این فکر را در سر می‌پروراندم که بتوانم سرانجام روزی یک کارخانه چرخ خیاطی در میهن خود راه‌اندازی کنم.

وقتی که پس از سالیان طولانی این فکر را مطرح کردم، برای همکاران، مقامات ذیربط اداری و حتی تولیدکنندگان خارجی امری محال و نشدنی تلقی می‌شد، اما همزمان با انقلاب اسلامی ایران نخستین طلیعه‌های تأسیس این کارخانه درخشد و سرانجام این رویداد بزرگ در سال ۱۳۵۸ اتفاق افتاد و به سرعت با شکل‌گیری قانونی شرکت و انتخاب محل

کارخانه و خرید تکنولوژی و سفارش ماشین‌آلات، بهره‌برداری از کارخانه آغاز شد. کار را در ابتدا با پانصد میلیون ریال سرمایه اولیه و ۴۰ نفر مهندس، تکنسین و کارگر و کارمند آغاز کردیم.»

تولید چرخ خیاطی ملی

در دهه ۷۰ و ۸۰ سید صادق سبزواری، بنیانگذار کارخانه کاجیران، رئیس هیئت مدیره کارخانه بود و سید محمد هاشمی که تحصیلکرده انگلستان و عضو هیئت موسس و مدیره بود، به عنوان اولین مدیرعامل کارخانه فعالیت می‌کرد.

باتوجه به اینکه محصولات کاجیران در آن زمان هیچگونه نام و آوازه‌ای نداشت و انواع چرخ خیاطی‌های خارجی بازار را در اختیار داشتند، برندسازی و تجاری‌سازی محصولات کاجیران اهمیت فوق‌العاده‌ای داشت که سید محمد هاشمی در این حوزه فعالیت گسترده‌ای را انجام داده است.

همچنین با تلاش او که تا سال ۱۳۸۲ مدیرعامل کاجیران بود، برای اولین بار چرخ خیاطی ملی با نام نیولایف D5000 تولید شد. در دهه ۷۰ کارخانه کاجیران بیشتر اقدام به مونتاژ می‌کرد ولی سید صادق سبزواری به دنبال تولید و خودکفایی بود؛ اتفاقی که طی یک برنامه فشرده در این کارخانه رقم خورد تا جایی که در حال حاضر ۸۵ درصد تجهیزات مورد استفاده در چرخ خیاطی‌های کاجیران از سوی صنعتگران ایران تولید می‌شود و این یعنی اشتغال پایدار.

همچنین حاج سید صادق سبزواری به کمک محمد هاشمی به دنبال تنوع تولید در این کارخانه بودند و همین شد که با شرکت ژانومه ژاپن هم در سال ۱۳۷۷ قرارداد دریافت تکنولوژی امضا کردند و توانستند در این مجموعه محصولات جدیدی هم تولید کنند که نخستین آن را «یاسمین» نامگذاری کردند.

در حال حاضر ۲۱ مدل چرخ خیاطی نیولایف، یاسمین و... با کیفیت بالا و کارایی بسیار متنوع و در رقابت با برندهای خارجی و البته قیمت پایین‌تر از آنها در کارخانه کاجیران تولید می‌شود.

ما تولیدکنندگان امروز به جایی رسیده‌ایم که از دولت می‌خواهیم کاری به کارمان نداشته باشد و اجازه دهد به برنامه‌ریزی برای تولید، عرضه و صادرات محصولاتمان بپردازیم، اما متأسفانه رفتارهایی دیده میشود که جز دلسردی برای تولیدکننده چیز دیگری باقی نمی‌گذارد

فضایی اقدام به تولید کالای خود می‌کند. یک تولیدکننده بنگاه متوسط مجبور است ماهانه حقوق و مالیات صدها کارگر را به موقع بپردازد، حق بیمه آنان را پرداخت کند، انواع مالیات‌ها از جمله مالیات بر ارزش افزوده را بپردازد، تسهیلات بانکی را با سود بالا دریافت کند و در نهایت کالای خود را در فضایی عرضه کند که ثبات در اقتصاد و تصمیم‌گیری‌ها وجود ندارد.

در چنین شرایطی برخی تولیدکنندگان مجبور به حفظ خطوط تولید خود هستند و با توجه به فضای موجود نه قادر به سرمایه‌گذاری‌های بیشتریند و نه مایند کسب و کارشان را توسعه دهند. سیاستگذاران اقتصادی کشور گاه در برخی تحلیل‌های اقتصادی عنوان می‌کنند که بازار باید رقابتی باشد و در بازار رقابتی محصولات عرضه شود. ای‌کاش این اتفاق بیفتد، اما پرسش اینجاست که آیا فقط با برداشتن تعرفه‌ها و باز گذاشتن درهای واردات، بازار به دلیل برخی سیاستگذاری‌های دولتی، رقابتی شکل می‌گیرد؟ طبیعتاً تولیدکنندگان امروز دچار برخی مشکلات در بازاریابی، فروش و صادرات شده‌اند. تا زمانی که اصلاحات ساختاری در اقتصاد ایران اتفاق نیفتد، هرگونه اقدامی منجر به تعطیلی کارخانه‌ها و ورود کالا به قیمت بسیار بالا و کیفیت پایین خواهد شد.»

منبع: آینده نگر

شرکت ۵۰۰ کارگر به صورت مستقیم مشغول اند که در رده‌های مختلف قرار گرفته‌اند و کار می‌کنند.

همچنین به استناد آمار می‌توانم ثابت کنم از محل فعالیت کاپیران حداقل ۱۰ هزار نفر به صورت غیرمستقیم مشغول کار هستند، چراکه برای تولید چرخ خیاطی به قطعات زیادی نیاز داریم و طیف وسیعی از قطعه‌سازان ما را در این راه همراهی می‌کنند تا بتوانیم محصول مورد نظر را به تولید برسانیم و روانه بازار کنیم.

مشکلات اصلی صنعت تولید چرخ خیاطی

مدیرعامل کارخانه کاپیران درباره مشکلاتی که این واحد صنعتی درگیر آن است، در مصاحبه‌ای گفته: «ما تولیدکنندگان امروز به جایی رسیده‌ایم که از دولت می‌خواهیم کاری به کارمان نداشته باشد و اجازه دهد به برنامه‌ریزی برای تولید، عرضه و صادرات محصولاتمان بپردازیم، اما متأسفانه رفتارهایی دیده میشود که جز دلسردی برای تولیدکننده چیز دیگری باقی نمی‌گذارد.

به عنوان مثال بازار داخلی امروز سرشار از کالاهایی شده که به صورت قاچاق سازمان‌یافته وارد کشور می‌شوند. گمان نکنید این کالاها را چند کولبر، شبانه و با اسلحه وارد کشور کرده‌اند. این کالاها در روز روشن از مبادی رسمی وارد کشور شده‌اند. امروز در حالی که ما بهترین چرخ خیاطی دنیا را به تولید می‌رسانیم و در مطرح‌ترین بازارهای خارجی عرضه می‌کنیم، می‌بینیم که در بازار، انبوهی از برندهای مختلف چرخ خیاطی وجود دارند که به اسم چرخ خیاطی صنعتی با تعرفه بسیار پایین وارد کشور شده‌اند. قاچاق فقط این نیست که شما کالایی را مخفیانه وارد کشور کنید، بلکه دور زدن و سوءاستفاده از قانون برای ورود برخی کالاها نیز قاچاق محسوب می‌شود.»

او می‌گوید: «به نظرم بهتر است سیاستگذار در ابتدا خود را به جای تولیدکننده بگذارد (که هیچوقت این اتفاق نمی‌افتد) و ببیند او در چه

با برنامه‌ریزی‌هایی که انجام شده تا چند سال آینده تعداد مدل‌های چرخ‌های تولیدی این کارخانه به ۲۵ مدل خواهد رسید. استقبال مصرف‌کنندگان طی سالهای اخیر موجب شده تا محصولات این شرکت بیش از ۹۰ درصد بازار مصرف داخلی را به خود اختصاص دهد.

با توجه به خدمات گسترده پس از فروش، ضمانت‌نامه‌های دوساله و آموزش رایگان همچنین تامین قطعات یدکی فراوان محصولات این شرکت مورد توجه خریداران قرار گرفته است. ظرفیت تولید این کارخانه که تنها کارخانه تولید چرخ خیاطی در خاورمیانه و مجهز به مدرن‌ترین ماشین‌آلات و آخرین تکنولوژی است، سالانه یکصد هزار دستگاه چرخ خیاطی در یک نوبت و شیفت است که تا سیصد هزار دستگاه در سال قابل افزایش است. یکی از مهمترین اهداف راه اندازی این کارخانه از سوی سید صادق سبزواری که خود و پدرش زمانی واردکننده و فروشنده برندهای مشهور چرخ خیاطی بودند، صادرات چرخ خیاطی‌های تولید ایران به سراسر جهان بود.

به همین دلیل از سال ۱۳۷۶ در این مجموعه صنعتی واحد صادرات راه‌اندازی شد و تیمی مسئول شدند تا با تحقیق و بازاریابی امکان صادرات چرخ خیاطی‌های تولیدی را فراهم کنند تا جایی که هم‌اکنون محصولات کاپیران به بیش از ۳۵ کشور جهان در تمامی قاره‌ها صادر می‌شود.

احداث خط مونتاژ محصولات کاپیران در آلمان و با مشارکت یک شرکت آلمانی، با نام تجاری گریتنر (Gritzer) زمینه بسیار مساعدی را جهت صادرات محصولات این مجموعه به بسیاری از کشورها فراهم کرده است. مهمترین کشورهای بازاریابی که محصولات کاپیران به آنها صادر می‌شود، شامل انگلستان، ایتالیا، فنلاند، کویت، امارات متحده، کشورهای آسیای میانه و... است.

سید محمد میرسجادی نسل سوم خانواده صادقی و نوه حاج سید صادق سبزواری که هم‌اکنون مدیرعامل کارخانه‌جات چرخ خیاطی ایران- کاپیران است، می‌گوید: «در کل مجموعه